

ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΝ

‘Από τὸν ὡκεανὸν τῆς μελάνης, ἥτις ἐδαπανήθη διὰ τὰς περιγραφὰς τῶν γάμων τοῦ Διαδόχου, τοὺς πανηγυρικοὺς καὶ τοὺς διθυράμβους παραλαμβάνω μίσχι σταγόνα καὶ γράφω δι' αὐτῆς ώς ὑστάτου, ἀπομεμακρυσμένον ἐπίλογον ἐν ἔρθρον πρωτότυπον, τόσον πρωτότυπον, ώστε κανεὶς ἔξ οὐλῶν κύτων τῶν μεγαληγόρων ὑμνητῶν δὲν ἐσυλλογίσθη νὰ τὸ γράψῃ.

Τὸ ἀρθρὸν εἶναι μία σκέψις, ἢ ἐπομένη:

Πρὸ ἐνὸς μηνὸς τὸ ιστέφανον διστοῦ ἐψιλοξένει τόσους ισχυροὺς τῆς γῆς, αὐτοκράτορας καὶ αὐτοκρατείρας, βασιλεῖς, διαδόχους κρατικῶν θρόνων, πρίγκιπας δὲ καὶ πριγκίπισσας παμπληθεῖς, ἐπισήμους ἀντιπροσώπους, ὃν οὐκ ἔστιν ὄριθμὸς, καὶ πληθυσμὸν ἐπεισακτον καὶ ἀνεπισκυμονέκ πεντήκοντα ταῦλαχιστον χιλιάδων ψυχῶν.

‘Ολοι αὐτοὶ ηύφρανθησαν καὶ διεσκέδασσαν ἀναλόγως πρὸς τὴν θέσιν καὶ τὴν ἴδιοσυγγρασίαν ἐκάστου. Οἱ μεγάλοι διὰ μεγάλων τιμῶν καὶ ἐπιδείξεων, οἱ μικρότεροι διὰ παροχῶν καὶ δώρων. Οἱ ἀνοικτίρμων οὐρανὸς ὁ ἀρνούμενος ἀκόμη ὅλιγας σταγόνας βροχῆς εἰς τοὺς γεωργοὺς μας, ἔθρευξε ραγδαῖας ἀγαθὰ κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας. Ἐκομίζοντο ἔξ ἔω καὶ δυσμῶν βαρύτιμα δώρα πρὸς τὸν Ἑλληνοφιλὴ γχιμβρόν· ώς καὶ αὐτὸς ὁ κύριος Συγγρός ἐπρόσφερε «χαρᾶς Εὔαγγέλια!» “Οσοι ἀγκαπῶσι τὸ ἀθύρματα, ἔλαχον σταυροὺς καὶ ἀστέρας καὶ ταῖνιας. Εἰς ἀλλούς ἔλαχεν διασιαστικῶτερος κλῆρος τῶν χρυσῶν καπνοθηκῶν, τῶν ἀδαμαντοκολλήτων καρφίδων καὶ ἀλλων τιμολόφων ἀντικειμένων. Οἱ δῆμαρχοι ἔφαγον χαιρομήρια τῆς Τύρκης καὶ ἔπιον Καμπανίτην εἰς τὸν Ανάκτορα. Οἱ δημοσιογράφοι, ἀληθεῖς καὶ ὑποβολιματοι, εὐωχοῦντο δωρεάν. Οἱ κολλυβισταὶ καὶ οἱ ἀγροφύλακες ἐκαλοῦντο εἰς τὰς τιμητικὰς θέσεις τοῦ θεάτρου διὰ νὰ κρίνωσι περὶ τῆς τραγῳδίας τοῦ Αἰσχύλου καὶ τῆς μουσικῆς τοῦ Σεξάνινγγεν. Ἐκατοστάτικας χιλιάδων δραχμῶν ἐξώδευσεν ἡ Κυβέρνησις, ἐκατοστάτικας χιλιάδων ἐδαπάνα καὶ ὁ δῆμος. ‘Αγνωστος τέως Πακτωλὸς χρυσού ἔρρεεν εἰς τὰ θυλάκια τῶν ξενοδόχων, τῶν ἀμαξηλατῶν, τῶν ἐδωδιμοπωλῶν κλπ. ‘Ἐσχον ἐκτάκτους ὥφελείας ὁ εὐεργετικὸς Χόρν καὶ ὁ ιατροθεατρώντος Κυριακός. ‘Ολοι ηύφρανθησαν, ώς καὶ αὐτοὶ οἱ ἔρυθροσκούφοι Ίταλοί, εἰς τοὺς δρούσους ἔλαχεν ἡ τιμὴ, νὰ κατακλιπθεῖσιν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ. Εἰς δλους ἔμεινε κάτι τι ώς κέρδος, ώς καὶ εἰς αὐτὴν τὴν δύσμοιρον τῷν Αθηνῶν πόλιν, τὸ φράξιμον μερικῶν μανδρῶν καὶ ἡ ἀπόκτησις ὅλιγων ἡλεκτρικῶν φυνῶν. ‘Αλλα...

Τὸ ἀλλὰ αὐτὸ ἀποτελεῖ μίσχι μεγάλην παράλειψιν. ‘Απανταχοῦ τῆς γῆς αἱ ἑορταὶ τῶν γάμων τελοῦνται μετ’ ἐκτάκτου ἐλευθεριότητος ἀπανταχοῦ ἐν τριαντερῷ ἡμέρᾳ πρωταγενεῖ ἐν τῇ ψυχρῇ τῶν εὔτυχῶν τὸ αἰσθημα τῆς φιλανθρωπίας. ‘Ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν δὲν ὑπέρχει μαλύνη γεωργοῦ ἢ ποιμένος, ὅπου ἐν ἡμέρᾳ γάρου νὰ μὴ ἐγκυριεύσου καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς πάσχοντας καὶ νὰ μὴ πέμψωσι πρὸς αὐτοὺς τοῦλαχιστον τὸ ἀποφάγια τῆς Τραπέζης.

‘Απεναντίας εἰς τοὺς γάμους αὐτοὺς τοὺς ἐκλαύμπρους, τοὺς δρούσους ἐπανηγύρισε σύμπας ὁ Ἑλληνισμός, δλοι ἐτιμήθησαν, δλοι ἔρριψενθησαν, δλοι ἐφιλοδωρήθησαν, δλοι ἐνετρύφησαν καὶ μόνον οἱ πτωχοὶ ἐλησμονήθησαν. ‘Ἐκ τό-

σων πλουσίων καὶ ισχυρῶν συμπεθέρων, ἐκ τόσων κεκλημένων, ἐκ τόσων εὔτυχῶν, οὐδεὶς ἐσκέφθη, ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τῆς χαρᾶς καὶ τῆς παραφρονος δαπάνης ὑπῆρχον καὶ ὄφθαλμοι δακρύουντες, ὑπῆρχον ἀσθενεῖς ἐγκαταλειπμένοι, γῆραι στένουσαι, δραγμὰ ριγοῦντα, πρεσβύται πεινῶντες! ...

‘Ἐκ τόσων Χριστιανῶν — καὶ σύγγνωθι, δὲ ἀγαθὴ καὶ ἐνάρετε καὶ εὐδαιμονέστατε Βασιλεὺς τῆς Δακικῆς — δὲν τὸ ἐνεθυμήθη κανεὶς καὶ τὸ ἐνεθυμήθη... εἰς Ἰσραηλίτης!

Μάλιστα! μόνος ὁ ἐν Κερκύρᾳ φιλάνθρωπος ισραηλίτης κ. Σεμάμας τὸ ἐσυλλογίσθη καὶ διένειπε κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν γάμων πρὸς τοὺς πτωχοὺς τῆς πόλεως τοῦ ἀρχετὸν ποσὸν βαμβακερῶν ὑφασμάτων.

Τιμὴ, καὶ εὐλογία εἰς τὴν ἐξάρεσιν ταύτην, ἥτις δεκανύει, ὅτι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἰησοῦ τὰ πράγματα μετεβλήθησαν, καὶ σήμερον οἱ Ἰουδαῖοι εἶναι περισσότερον εὐσπλαγχνοὶ ἀπὸ τοὺς Σαμαρίτας... αἵτινες εἶναι τόσον ὀλίγον Σαμαρίται, δοτε ἀπὸ οἰκονομίαν δὲν πηγαίνουν, οὗτε καν εἰς τὸ θέατρον ν' ἀκούσουν τὴν μουσικὴν τοῦ Σαμαράτα!

‘Ἐκτὸς ἐὰν ὑποθέσωμεν κάτι ἄλλο, ἀν παραδεχθῶμεν δηλαδὴ ὡς μεγάλην φιλανθρωπικὴν πρᾶξιν τὴν ὑπὸ τοῦ Διαδόχου γενομένην δωρεὰν τῶν παρὰ τῶν ὁμογενῶν τῆς Τεργέστης προσενέχθεισῶν πρὸς αὐτὸν τριάκοντα πέντε χιλιάδων δραχμῶν πρὸς τὸν Σύλλογον τῆς Ἀναπλάσεως, δηλαδὴ πρὸς τοὺς πτωχούς... τῷ πνεύματι.

Ηρώδης ὁ Αττικός

ΚΡΑΣΙ

Τί ωμορφαις ἡμέραι!... τῇ ἐποχῇ χρυσῆ!...
μαζὶ μὲν ἄλλους φόρους ἐπεφέται τὸ κρασί.
Ἐβίβα, παριέται... καὶ ἀλλή μία τόκα...
ζήτω καὶ τοῦ Τρικούπη καὶ γεά σου, δρὲ μόνα.

Κατήφορο ἐπῆρε τὸν Βαθος τὸν Ελλήνων,
καὶ ἀγρικόδε μετάλλον συνέθη στὸν Δούρδην,
καὶ ἀγριοχράτωρ φεύγη μαζὶ μὲ τὴν Ρεθίκην,
ἐβίβα καὶ τῷν Λόρδων καὶ ἔσω, κακὴ καρδιά.

Καὶ ἀγριοκόλλατον ἀκούεται ἀγαρά
καὶ μιάχρη δι Φονσέκας τὸν Πέτρο Αλκαντάρα,
καὶ δι Αντονόπλου φεύγη μαζὶ μὲ τὴν Ρεθίκην,
ἐβίβα καὶ τοῦ Πέτρου καὶ τοῦ Ντελῆ - Φονσέκα.

Καὶ δι Μίλησις ἀγριοκόλλατον στὸν θερινὸν τὸ κόμμα,
γραυτὸν ποσχάτο τρέχει απὸ τὸν τόπον τὰ ραυδούντα...
δι Αντονόπλους μέγινον μέθυστος καὶ τύφων...
μετροῦ τὸν Ημετέραν τὸν έτρα καὶ διλλοφόν.